

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ἩΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν τῆς Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1895 ἕως 15 Μαρτίου 1896 καὶ 15 Σεπτεμβρίου 1896. Οὐδεὶς δὲ ἐγγράφεται συνδρομητῆς ἄνευ προπληρωμῆς. Ἐκαστος συνδρομητῆς καὶ βραδύτερον ἐγγραφόμενος θὰ λάβῃ τὰ φύλλα ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1895.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν

Ὁ Βούλγαρος

πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Ἀνατολικῇ Ῥωμιλίᾳ εἰς ὑποδοχὴν γενομένην αὐτῷ ὑπὸ ἑλληνικωτάτης πόλεως, ἐξῆρε τὰ προσόντα τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ μετὰ θαυμασμοῦ περιέγραψε τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον παρέσχεν ἐν τοῖς γράμμασιν, ἐν τῇ ἀναπτύξει καὶ διαδόσει τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Καθόλου δὲν μᾶς παρήγαγεν ἐκπληξιν ἡ τοιαύτη μετατροπὴ τῶν αἰσθημάτων τῶν Βουλγάρων πρὸς τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Πάντως τὴν μετατροπὴν ταύτην δὲν προὐκάλεσεν ἀγαθὴ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόθεσις, ἀλλ' ἀνάγκη ὑπὸ τῶν περιστάσεων ὑπαγορευομένη· ὥς δὲ ἡ ἀνάγκη αὕτη πηρὶ ἐλθῇ, οἱ Βούλγαροι δύνανται νὰ παραμερίσωσι τὰ αἰσθήματα τῆς συμπαθείας καὶ νὰ ἐπαναλάβωσι κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸν διωγμὸν, τὴν βίαν, τὴν καταπάτησιν τοῦ ἀσύλου, τὴν παραβίασιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ πᾶν ἄλλο μέσον νὰ μεταχειρισθῶσι τεῖνον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Ἀλλὰ ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἔχει πικρὰ ἐκ τοῦ παρελθόντος διδάγματα καὶ μετὰ δυσπιστίας ἀποδέχεται τοὺς ὑμνεῖς λόγους τῶν Βουλγάρων. Οὐδ' εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ πεισθῇ εἰς τὰς φιλοφρονήσεις ταύτας, διότι χθὲς ἔτι οἱ εἰς Μακεδονίαν ἐκδραμόντες Βούλγαροι στασιασταὶ ἐπανήλθον πνέοντες ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, ὅπερ ἔφραξε τὴν πρόοδον αὐτῶν καὶ παρεκώλυσε τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου των· ὑπολογίζουσι δὲ ὅτι, ἐὰν καὶ ἐκ νέου ἐκδράμωσιν εἰς Μακεδονίαν, τὸ αὐτὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον θὰ τεθῇ ὡς φραγμὸς εἰς τὸν βουλγαρικὸν συρφετόν, οὗτινος τὸν πατριωτισμὸν καθ' ἑκάστην ὑποθάλλει τὸ ἐν Σόφίᾳ ἐδρεῖον Μακεδονικὸν ἐπαναστατικὸν κομμητάτον, τοῦ ὁποίου αἱ ἐνέργειαι οὔτε παρέλυσαν, οὔτε ἀνεστάλησαν ἐνεκα τῆς ἀποτυχίας τοῦ προσφάτου κινήματος, ἀλλὰ τοῦναντίον πυρετωδῶς ἐργάζεται, καὶ κατὰ τὸ ἔαρ, τίς οἶδε, ὁποῖον θέατρον συμφορῶν θὰ παρασκευάσῃ. Εἰς τὴν σκέψιν ταύτην μᾶς προάγει καὶ ἑτέρα δῆλωσις τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ περὶ ἐνισχύσεως τῶν μακεδονικῶν σωμάτων. Οἱ Βούλγαροι θέλουσιν ἴσως ν' ἀποπλύνωσι τὸν ῥύπον, ὅστις προσήθη εἰς τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν καὶ νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὅτι κίετνται γενναίως καὶ δύνανται μόνον νὰ διεκδικήσωσι τὰς ἀξιώσεις, ἃς μέχρι σήμερον περιορίζονταν νὰ μεγαλύνωσι διὰ ψευδῶν δημοσιεύσεων εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα. Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Μακεδονικοῦ κομμητάτου ἐπαναλαμβάνόμεναι κατὰ τὸ ἔαρ δι' εἰσβολῆς ἐπαναστατικῶν σιφῶν εἰς Μακεδονίαν, θὰ ἀπολήξωσιν εἰς ἀπο-

τυχίαν, διότι καὶ ἡ Πύλη ἀπαλλασσομένη τῶν ἀρμενικῶν φροντίδων θὰ στρέψῃ ἐκεῖ ἀπασαν τὴν προσοχὴν αὐτῆς καὶ θὰ συγκεντρώσῃ ἀπάσας αὐτῆς τὰς δυνάμεις, ἵνα τελεσφόρως ἀποκρούσῃ πᾶσαν αὐθάδη ἀπόπειραν τῶν Βουλγάρων. Τὰ πράγματα δύνανται νὰ λάβωσιν ἄλλοιαν τροπὴν, ἐὰν τὰ ἄτακτα κινήματα, ἐν ἐνδεχομένη περιπτώσει, ὑποστηριχθῶσιν ὑπὸ τινος τῶν Δυνάμεων, τοῦθ' ὅπερ ἔσεται ἐπιβλαβὲς διὰ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον, ὅπως ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα, μόνον ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τοῦ καθεστῶτος δέον νὰ ἐργάζεται.

Ἰραδὲς Σουλτανικὸς δημοσιευόμενος, σήμερον, αὐριον μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας τίθησι τέρμα εἰς τὸ ζήτημα τὸ ἀνακινήθην ἐκ τῶν ἀρμενικῶν ταρχῶν, φέρει εἰρήνην πλήρη εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ μᾶς ἀπαλλάσσει ἐφεξῆς τῆς ἀναγνώσεως φαντασιωδῶν περιγραφῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων περὶ σφαγῶν, περὶ ταρχῶν καὶ ψευδοστάσεων. Τί περιέχει ἀκριβῶς ὁ ἰραδὲς δὲν ἐγνώσθη εἰς τὸ δημόσιον μέχρι τοῦδ'. Μόνον νύξεις τινὰς ἔδωκαν τὰ ὁθωμανικὰ φύλλα τῆς Κων(πό)λεως, ὅτι μεταρρυθμίσεις θὰ γίνωσιν εἰς τινὰς νομοὺς τοῦ Κράτους, καὶ ἀνέγραψαν τὰ οὐσιωδέστερα κεφάλαια τοῦ διοικητικοῦ συστήματος ὅπερ θὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς νομοὺς τούτους. Ὡστε τὸ σύνολον κατηρτίσθη ἤδη καὶ ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Σουλτάνου· ὑπολείπονται μόνον λεπτομέρειαι αἵτινες δὲν εἶνε δυνατόν νὰ καταναλώσωσι πολὺν ἔτι χρόνον. Ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν ἐὰν πρέπει νὰ χαιρετήσωμεν εὐχαρίστως ἡ δυσαρτίστως τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας ἃς ἐπέτυχον οἱ ἀρμένιοι διὰ τῆς τολμηρᾶς καὶ ἀπέλπιδος στάσεώς των, διὰ τῶν παρατόλμων καὶ ἐπικινδύνων τολμημάτων. Θὰ ἀφίσωμεν τὸ μέλλον νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο διότι καὶ γνώμην ἐὰν ἐκφέρωμεν λύπην εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς μόνον θὰ προξενήσωμεν. Οὐχ ἦττον δὲν δύναται ἡ εὐεργετικὸν νὰ ἀποδείχῃ τὸ σύστημα τῶν μεταρρυθμίσεων τὰς ὁποίας ὁ Σουλτάνος εἰς μερίδα τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ παραχωρεῖ. Ἰσως ἐν ἀρχῇ ἡ ἐφαρμογὴ προσκρούσῃ εἰς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας καὶ ὥς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῶν μερῶν ἐκείνων διαιρέσεως καὶ ἐνεκα τῶν ἀνυποτάκτων φυλῶν αἵτινες κατοικοῦσιν. Ἀλλὰ ἡ ὑπαρξὶς ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου καὶ χριστιανικοῦ ἐπιθεωρητοῦ δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀπὸ τοῦδε ὅτι ὁ Ἰραδὲς θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ πλάτος, αἱ δὲ διατάξεις αὐτοῦ θὰ τηρηθῶσι μετ' ἄκρας αὐστηρότητος. Διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων τίθεται πέρας εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνωμαλίαν καὶ ἐμπορικὴν ἐν Κων(πό)λει ἐκκρεμότητα, οἱ δὲ ἀρμένιοι, ἱκανοποιημένων οὕτω τῶν φιλοδόξων σχεδίων αὐτῶν, θὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας των καὶ θὰ ἀνοίξωσι τὰ ἐν τῇ Βασιλευσούσῃ κλεισθέντα καταστήματα. Οὐδεὶς δὲ ὑπάρχει ἐνδοιασμὸς ὅτι πλήρως θὰ ἀποκατασταθῇ πανταχοῦ ἡ τάξις καὶ θὰ καταπαύσῃ ὁ ἐξαφθεὶς ἐρεθισμὸς τοῦ ὁθωμανικοῦ πληθους κατὰ τῶν ἀρμενίων.

Ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης διωρίσθη ὑποπρόξενος μὲ βαθμὸν καὶ τίτλον προξένου ὁ τῆς ἐκ Βίτσης τοῦ Ζαγορίου κ. Γεώργιος Σάρος ἀπολυθεὶς πρὸ δύο μηνῶν τῆς θέσεως τοῦ προξένου συνεπεία καταργήσεως τοῦ ἐν Βρυούλοις προξενίου τὸ ὁποῖον διηθύνεν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

2 Ὀκτωβρίου

Ἡ συνεδρίασις ἐν τῇ Μητροπόλει.— Ἡ ἐπιτροπὴ.— Ὁ γυμνασιάρχης καὶ οἱ καθηγηταί.— Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν Ριζάρειον.— Ἡ Ζωσιμαία καὶ ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων.— Τὸ κληροδότημα Καστρισίον.— Ἡ ἐν Ρωμουρία δίκη.— Τὸ πιστοποιητικόν.— Ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων.— Ὁ δολοφόνος.— Ἡ σύλληψις του.

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ συνήλθεν ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν Ἑλεῶν τῆς πόλεως εἰς συνεδρίαν ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων πρὸς ἐκλογὴν τῶν διὰ τὴν Ριζάρειον Σχολὴν ὑποτρόφων, συνεπεία ἐπιστολῆς τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, λόγῳ ὅτι κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν δὲν παρευρέθη ὁ γυμνασιάρχης καὶ οἱ καθηγηταί. Καὶ τὸν μὲν Γυμνασιάρχην καὶ κατὰ τὰς προλαβούσας δύο συνεδρίας ἀνεπλήρου ἡ γυμνασιάρχουσα Ἐφορεία καὶ ὁ λόγος οὗτος δὲν ἦτο ἀποχρών· ἐν τούτοις εἰς τὴν νέαν ταύτην συνεδρίαν, παραστάντος καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς μετὰ τῶν καθηγητῶν, ἐπεκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τῶν δύο προεκλεγέντων νέων καὶ ἐλπίζομεν νὰ λήξῃ καὶ τὸ ἀτόπως προκληθὲν ἐπεισόδιον τοῦτο καὶ οἱ δύο νέοι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς σπουδὰς αὐτῶν πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ τῶν οἰκείων αὐτῶν καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦς ἀντιπροσωπείας.

Χθὲς δὲ Παρασκευὴν ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Ἰωαννίνων κ. Γρηγόριος παρουσία τῶν κ. καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἐτέλεσε τὸν ἁγιασμὸν ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ Σχολῇ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους εὐχόμενος διδάσκουσι τε καὶ διδασκόμενοις τὰ βέλτιστα καὶ τὴν πνευματικὴν καρποφορίαν πλουσίαν.

Γνωστὸν τυγχάνει εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» ὅτι ἐνώπιον τῶν Ρουμανικῶν δικαστηρίων ὑφίσταται ἐκκρεμὴς διαφορὰ περὶ τοῦ κληροδοτήματος τῆς εὐεργετίας τῆς κοινότητος Ἐλισάβετ Καστρισίον, ἥτις τελευταῖον ἤχθη ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐξητήθη παρὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς κοινότητος κ. Ἀρίων πιστοποιητικὸν τῆς νομαρχίας ὅτι ἡ ὀρθόδοξος κοινότης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μητροπολίτου ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον διαχειριζομένη τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο ἐπεδόθη τακρίριον τῆς Α. Σ. πρὸς τὴν Α. Ε. τὸ γεν. διοικητὴν ἡμῶν Ἀχμέτ Χιζίλ Πασά, ἐν ᾧ ἐξετίθεντο τὰ καθ' ἑκάστα τῆς ὑποθέσεως. Ἡ Α. Ε. ὑπέδεξατο μετὰ πολλῆς εὐγενείας τὴν Α. Σ. καὶ πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον ἔδειξεν εὐχρηστὶς ν' ἀναγνωρισθῶσι τὰ δίκαια τῆς κοινότητος καὶ ἀμέσως ἐν συνεδίᾳ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀνεκρίθη ἡ ἐκδοσις τοῦ αἰτουμένου πιστοποιητικοῦ, καθ' ὃ ἡ «Ὀρθόδοξος χριστιανικὴ κοινότης, συμφώνως τοῖς νόμοις τοῦ κράτους ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον διαχειριζομένη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς.» Δὲν ἔχομεν ἡ νὰ εὐχρησθῶμεν ἤδη τὴν εὐδωσιν τῆς ἐν λόγω ὑποθέσεως ἐπ' ἀγαθῇ τῆς κοινότητος.

Γεγονὸς ἐκ τῶν ἀσυνήθων ἐπαράξε καὶ συνέκινησε χθὲς περὶ τὴν ἐσπέραν τὴν κοινωνίαν ἡμῶν, ἀπόπειρα στυγεράς δολοφονίας κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἡμετέρου Ἀυτοκρ. ταχυδρομείου Ἐνδοξ. Ταχσίν Ἐφένδη. Δὲν εἶνε δύο ἐβδομάδες ἀπ' ἧς ὁ Ταχσίν Ἐφένδης ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐκ Κ(πό)λεως, ἐνθα ἐπ' αὐτοῦ διέ-

τρίβεν και ή άριζία αυτού εύηρέστησε πάντας διότι ή Αύτου Ένδοξότης είναι ή διοργανωτής του ήμετέρου ταχυδρομείου και εις αυτόν όφείλεται ή σημερινή τάξις και ταχύτης περί την έκτέλεσιν τής υπηρεσίας. Μόλις είχαν άφελγη ή ικανός ούτος υπάλληλος και είχαν άνακαλύψει εν τώ ταχυδρομείω κατάχρησιν ύποδεστέρου υπαλλήλου, όν πάρυτα έσπευσεν νά άπομακρύνη. Ό υπάλληλος ούτος Φερδέρ τόνωκα βαρέως φέρων την εκ τής θέσεως άππλλαγήν χωρίς νά προσφύγη και ζήτηση την δικαιοσύνην των τε δικαστηρίων τής πατρίδος και τής άνωτέρας διευθύνσεως έσκέφθη ότι ήτο προτιμώτερον νά λύση την διαφοράν μόνος του. Καθ' ήν λοιπόν ώσαν ήτοιμαζέτο ή ταχυδρομός Βιτωλίων ν' άναχωρήσει, έκει που έγκραυε ή άπολυθείς υπάλληλος έπυροβόλησε διά πολυκόρυτον κατά του Ταχσίν έφένδη καθ' ήν ώσαν άνήρχετο την κλίμακα του ταχυδρομείου ένα μεταβή εις την θέσιν του, άλλ' εύτυχώς άνεπιτυχώς. Η σφαίρα διεπέρασε τή φορέματα αυτού καταθεν τής άμοπλάτης και εις έλαχιστην μετά τής επιδερμίδος ήλθεν έπαφήν πάρυτα δ' ή δράστης έτράπη εις φυγήν. Τού γενόμενου θορύβου και του πυροβολισμού άντιληφθείσα ή άστυνομία έσπευσε πάρυτα εις καταδίωξιν του δολοφόνου, ότε δε τά όργανα τής έξουσίας έπλητίσαν ένα συλλαβίσαν αυτόν έστρεψε τό πολυκόρυτον καθ' έαυτού και έσπυροβόλησε δις περί την κοιλικήν χώραν άνευ άποτελέσματος. Συλληφθείς δ' άμέσως ήχθη υπό συνοδείαν στρατιωτών εις τας φυλακάς. Επ' τόπου έσπευσε ή δραστηριότης εισαγγελέως Όμιέρ Έφένδης μετά του διευθυντού τής άστυνομίας Ισμάηλ Έφένδη και του άνακριτού, όστινες συνέλεξαν πσαν πληροφορίαν περί του τελεσθέντος εγκλήματος προς διαφώτισιν τής δικαιοσύνης. Αξίως συλλυπητήριον είναι ή Ταχσίν έφένδης διά την κατ' αυτού άνακρόν έπίθεσιν άρ' ένός άλλά και συγχαρητήριον άρ' έτέρου διά την μετά πίστewας και άφοσίωσης έκπληήριον του καθήκοντος αυτού και διά την σωτηρίαν του εξ άδίκου έπιβουλής, όπερ γενικώς ηυχάριστησε πάντας.

ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ό Νεομάρτυρας, Ιεροκήρυξ — Ό εν Κορίνθ λόγος του.— Τι έπαθεν ένεκα τούτου.— Τό συνοδείαν εις Ιωάννινα — Τό Παράρτημα.— Τό Βοηδομάτι — Οι υπέρθε καταπίζοντες τούς κατοίκους.— Ό Χιλτζή παός πρέπει νά φροντίση διά τό ζήτημα τούτο.

Πρό τιων ήμερών άρρίκετο εις Κόνιτσαν ή Ιεροκήρυξ Γεώργιος, έγγονος του νεομάρτυρος Γεωργίου δε έπίνομος τας άρχαίς του πάππου αυτού ή όπτιος προσέφερεν έχυτον έλοκαύτωμα εις τον βωμόν τής ιερής πίστewας και θρησκείας, και ούτος ύπέρ τής θρησκείας περιφέρων τας κωμοπόλεις και χωρία τής Ηπείρου μόνον ένα κηρύξη τον λόγον του Θεού πειρώμενος νά έμπνεύση εις τούς ανθρώπους άγάπην και ήμύνοιαν, άντί τής άγορεύσεως, ήτις δυστυχώς κυριαρχεί επί των πλείστον κοινοτήτων τής Ηπείρου διά άσημάντους αίτίας. Αμα τώ άκούσματι περί τής άρίξεως αυτού πάντες έσπευσαν ένα τυχώς τής γνωριμίας αυτού τηρούντες άμείων τον σεβασμόν προς την ιεράν μνήμην του άειμνήστου πάππου αυτού. Ίδιως αί γυναίκες ως διακρινόμεναι διά τά θρησκευτικά αυτών αίσθήματα άνέμενον έναγωνίως την Κυριακήν, ότε έδήλωσεν ή Ιεροκήρυξ Γεώργιος ότι θά βάλησιν εν τή εκκλησία του άγίου Νικολάου. Τήν Κυριακήν ότε έτελέσθη και άρχιερατική λειτουργία ή εκκλησία έβρίθεν άνθρώπων εξ άμφοτέρων των φύλων και εκ των δύο συνοικιών τής Κόνιτσης. Ό Ιεροκήρυξ Γεώργιος άναβάς επί του ιερού άμβωνος ώμίλησε λόγον πρόσφορον λαβών ως θέμα την άγάπην εύλόγως άνέπτυξε τό θέμα κατακλιών τά ύπα των εύσεβών ανθρώπων, άλλ' ότε εκ των γενικών παρατηρήσεων ήλθεν εις μερικές παρεξήραση λίαν, έπειδή κατά τον χρόνον τής άρίξεως αυτού ένταύθα άνέφυη τό δεσποτικόν ζήτημα πρόξενον γένόμενον τής διαίρεσεως των κατοίκων Κόνιτσης εις δύο άντιθέτους μερίδας εις δεσποτικόν και άντιδεσποτικόν. Ό Ιεροκήρυξ Γεώργιος κακώς πράχας έθιξε τό

ζήτημα τούτο και συνέστησε σύμπνοϊαν, ειρήνην ήμύνοιαν άποκαλέσας άπό του άμβωνος τούς ύποκρινόμενους και υποθάλλοντες τας άγορεύσεις δημοκόπους, δημαγωγούς, έξαμβλώματα, είπων και την φράσιν του Δημοσθένους, αού αίσχύνθη ή Αίσχύνη, ή τής πόλεως αίσχύνη ότε πάρυτα ή γνώμη των πολιτών ήν κατ' άρχάς έσχημάτισαν ύπέρ αυτού μετεβλήθη εις άντιπαθειαν και τούς πλείστους κατέλαβεν ή έπιθυμία τής εκδικήσεως κατ' αυτού ως μεροληπτώντες και ύβρίζοντες άναίσχυντως έπισήμως πρόσωπα έξια σεβασμού. πολλοί μέντα πνέοντες κατ' αυτού έφρονόνταν νά εύρισκόν μέσον εκδικήσεως. Αλλ' άτυχώς τό μέσον τής εκδικήσεως, όπερ έφευρον ήν αίσχρόν και λέγειν, άτιμωτικόν, προσδοκόν, έλίγουν την έξαρχείαν των άνθρώπων, διότι δεν ήσχύνθησαν τινες λημονούντες τά ιερά καθήκοντα προς την σεπτήν σιακήν του άγίου και προέβησαν εις συκοφαντίαν καταγορήσαντες τον Ιεροκήρυκα Γεώργιον εις τας ήμετέρας άρχάς ότι δόξαν είναι άποσταλμένοι υπό τής Έλληνικής κυβερνήσεως νά προσληφθήσιν τούς Βλάχους. Διά τούτο άμέσως έγένετο κατ' αϊκόν έρευνα και τηλεγραφικός ζήτησαν ήδηγίας παρά του Βαλτή, ός είταξε νά άποστείλωσιν αυτόν εις Ιωάννινα υπό συνοδείαν δύο σοβαρίων εν Ιωαννίνους άνακριθείς εκνήρυξη άβήθος και άπελύθη δικαίως και νομίμως έπραξαν αϊ άρχαί Ιωαννίνων. Συνιστώμεν δε εις τον πανος. Γεώργιον νά είναι ψυχρότερος και όχι τόσoutον παράφορος, προς δε όφείλει σκεπτόμενος ήμβροθίστην νά κατανοήση τον σκοπόν τής άποστολής του και τά μέσα προς έπίτευξιν αυτού ένα μη συμβώσι του λοιπού πάρομοια γεγονότα. Λυπούμαι πολύ μη δύνηθείς νά μάθω τά πρόσφατα έκείνα τά πρόσφατα εις την άνάισχυτον συκοφαντίαν και πρόσδοσιν ένα δημοσιευθείς τά όνόματα αυτών προς στιγματισμόν.

Τό Παζιρόπουλον έγένετο και φέτος όπως πάντοτε μέ την συνήθη κίνησιν άγορασταί όμως ήσαν όλίγοι και ένεκα τούτου όλοι ήσαν εύθηνά. Χάρις εις τά ληφθέντα υπό τής έξουσίας μέτρα ούδόλως διαταράχθη ή τάξις. Ούτε κλοπαί ούτε άλλο τι έγένωθη. Στρατιώται έφύλαττον εις όλην την γραμμήν του καμπύ και εις τό Βηηδοματί όπως ούτω προλαβώσι πών κακοποιών κίνημα.

Τό Βοηδομάτι υπάγεται εις την περιφέρειαν του Άλφζωτ Τεσφλίκιου υπαχόμενον και αυτού εις τό Ζαγόριον. Επ' αυτού βήδες διάφοροι πρό έτών, άγινωστον πώς, κατέλαβον διάφορους βουαίς και όταν φέρουν έκει τά ζωα αυτών προξενούν μεγάλην καταστροφήν εις τούς άγρούς και παντοεισώπως καταπίζοντες τους κατοίκους όστινες άνωσφελώς άνεφέρθησαν εις τας έν Ιωαννίνους άρμούδους άρχάς, διότι αϊ άνωσφελείς αυτών δεν έληφθησαν ύπ' όψιν Δίκαιον δε είναι όπως ή Α. Ε. ή γενικός διοικητής Χιλτζή πσας εξεπάση τά άφώρυντα τό ζήτημα τούτο και άπαλλάξη πολλάς κοινοτήτας άπό τής ενοχλήσεως των βήδων τούτων. οι κάτοικοι άφού πολλάκις άνεφέρθησαν εις Ιωάννινα και δεν εισακούσθησαν άπλητίσθησαν φοβόμενοι και τούς βήδες όστινες είναι ικανοί και εις πολλά άλλα βίαία μέτρα νά προβώσιν.

— Συντάκτης τής « Άκροπόλεως » έπιτεκνήσις την Ρωμουνίαν γράφει τά εξής. « Είς τό Τούρνο-Σεδερίν, έδώ, άκμαζει τό Ηπειρωτικόν στοιχείον. Περί τούς έκατόν γερσί οικοκυράιοι. Όλοι δε άπό τό χωριό τής εύάνδρου Ηπείρου, άπό τό Πάπιγκο. Οι Παπιγκιώται μπορεί νά είπή κανείς ότι έχον άπορροφήν τό Σεβερίν. Αυτοί έχον τά σπουδαιότερα κτήματα, άγροτικά τε και άστικά. Είναι δύο τρείς άπ' αυτούς σχεδόν έκταμορνήχοι. Και άνθρώποι αυτοδημιούργητοι, μέ λίγα γράμματα, άλλά μ' έκτακτα χαρίσματα φιλεργίας, δραστηριότης και οικονομίας. Τι θαυμάσια δέ αϊ Ηπειρωτικά των έθιμα! Αυτοί μέν βιοπαλαίουν εν τή ξενίη γη διά νά έξασφαλίσουν τον έπίουσιον, τας δέ οικογενείας των τας έχον εις τό χωριό των τό Πάπιγκο.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Τή 29 Σεπτεμβρίου 1895

Ό Αολάν-μπεσι εις Πρεβίζαν.—Διάδοσις περί μεταστάσεως του.—Δέν φοβείται ότε τον βαλλή, ούτε κανένα άλλον.—Έχει ύποσχηματικά.—Τι έπαθαν οι στρατιώται και ή άξιωματικός ένεκα τής φυγής του Παλαιού.

Τήν παρελθούσαν εβδομάδα άρρίκετο εκ Πρεβίξης όπου είχε ματαβή λόγω υπηρεσίας ή τελώνης Ασλάν-βησι, διεδίδετο δ' ένταύθα μετ' έπιστάσεως κατά την άπουσίαν του ότι έπρόκειτο νά παυθή ή νά μετατεθή έντεύθεν έπειδή έχουσι γράψει κατ' αυτού εις τον διευθυντήν του τελωνείου Πρεβίξης ότι είναι καταχραστής και πράγματι ως εις προηγουμένην μου έπιστολήν έγραψον ήμιν, πρέπει νά μετατεθή έντεύθεν αυτός ή άλλήτρός, διότι δεν ήσχύνθησαν τινες λημονούντες ένταύθα ή μάστιξ παντός χριστιανού διερχομένου εκ του τελωνείου, καταχραται φοβερά τό δημόσιον. άρ' ότου εύρίσκειται εις Μέτσοβον ως τελώνης εις κανένα Μετσοβίτην δεν έχει δώσει μέχρι τούδε διπλότυπον πληρωμής τελωνικού φόρου και εισάγονται όχι όλίγα έμπορεύματα εκ Θεσσαλίας κατ' έτος, πρό πάντων δε σιτηρά πολλά, καθ' ότι οι πλουσιώτεροι Μετσοβίται έχουσι κτήματα εις την Θεσσαλίαν μόνον δε όσα έμπορεύματα είναι προωρισμένα διά τά Ιωάννινα και Ζαγόριον διδιδι διπλότυπον. Περί τής αληθείας των γραφόμενων μου σας διαβεβαιώ επί τώ λόγω τής τιμής μου και προκαλώ πάντα εϊόν δήποτε Μετσοβίτην νά μέ διαψεύση, παρουσιάζων όπως δει διπλότυπον άπό τό τελωνείο μας. Α: έλθον άμερόληπτος έπιθεωρητής ένταύθα νά εξεάση και θά ίδη άν γράφω αληθή, και ή έπιθεωρητής αυτός νά μη περάση μόνον διά πέντε ή δεκα ήμέρας άλλά νά μείνη εις τό τελωνείο επί έν έτος τούλάχιστον και τότε θά ίδη την διαφοράν των εισπραξέων. Καπόν του μονοπωλίου ούδέποτε άγοράζει διότι προμηθεύεται τούτον άπό την Θεσσαλίαν καθ' έκάστην εβδομάδα του φέρουσιν εκίθεν οι άγωγείς όκάδες, σημειώσατε δε ότι ή περισσότερη προέρχεται άπό πεσκάια. πού όμως οι κολτζήδες του μονοπωλίου νά περάξουν καπόν του μπέτη, μολονότι πληρώνονται άπό την έταιρίαν. Όλα τά πολιτικά νέα έδώ τά μηχανώματα άπό τον Ασλάν-βησι διδοι φέρι τακτικώτατα ελληνικά έτημερίδας. Τό γραφείον του τελωνείου είναι πλήρες πακέτων ελληνικού καπνού και έφημερίδων, δεν φοβείται όμως καθ' όλον και ούτε λογαριάζει κανένα, ούδ' αυτόν τον Βαλτήν Ιωαννίνων, κυνηγόμενος τίν τον πούργον των έξω-τερικών Τουρκών πσάς τον έχει σύγκλητον, εκτός δ' αυτού ύποστηρίζεται εις την Κωνσταντινούπολιν και παρ' άλλου ισχυρού Πσας, κατέχοντες θέσιν εις τό σουλτανικό άνάκτορον, προς δν πέμπει κατ' έτος άπό πεντακοσίας όκάδ. βουτύρου και άλλα όδρα.—Από τον Ασλάν-βησι έμάθωμεν γής ότι οι Αρμένιοι έπαναστάτησαν εις την Κωνσταντινούπολιν και ότι έγένοντο πολλοί φόνοι και και πιστεύομεν νά άληθεύη αυτή ή είδησις διότι φησιν ότι πολύ τεθορυβήμενοι όλοι οι ένταύθα όθωμανοί. Προσεχώς θά γράψω και άλλα περί αυτού τό ύποκειμένου.—Τους ως συνηγούς διά την άπόδρασιν του Παλαιού καταγορομένουσ δύο ζαπιτιδες έστειλαν την παρελθούσαν εβδομάδα εις Ιωάννινα όπως δικασθώσιν εις τό στρατοδικείο, διαδίδεται δε ένταύθα ότι έδωρολόγησαν αυτούς ή Παλιάς μέ τεσσαράκοντα πέντε όθωμανικάς λίρας κατά πόσον ήμως άληθεύει τό τούτου ένας Θεός τό είξυρι. Επισκή και τον Αστυνόμον ως άναπληρούντα κατ' έκείνην την ήμέραν τον εις Κουρσοβίτην άπουσιάζοντα γιούμπακσην μετέβησαν έντεύθεν εις Ιωάννινα, τώρα δε έμάθωμεν ότι και τον έπαυσαν άπό την θέσιν του επί άνακνώτητι. Η ένταύθα έλευσις του κ. Παλαιού έφ' ός έβαλεν εις άνησυχίαν τώσας οικογενείας και σχεδόν όλον τό Μέτσοβον και τούτο έπειδή είναι μέλος τής εν Γρικαλούς Ηπειρωτικής Αδελφότητος. τής όποιος δεν καταλαμβάνω και τόσον τον προορισμόν αυτής, καλώς δέ θά κάμωσιν οι έν Τρικαλούς Ηπειρώται νά παραιτηθώσιν άπό αυτήν και πρό πάντων οι Μετσοβίται, διότι εύρησκήμεθα εις τό σύνορον

και τό συμφέρον μας είναι νά τά έχωμεν καλώς μέ την πατρικήν μας κυβερνήσιν ή όποις περί των πάντων φροντίζει (μόνον τον Ασλάν-βησι δεν μάς μεταθέτει άπ' έδώ). Δεν πιστεύω όμως ποτε ήν λόγω Αδελφότης νά έχη τον χαρακτήρα ήν άπέδωκεν αύτ-ή ή Ασλάν-βησι, διά νά πωλήση όδην εκδούλευσιν εις τον Βαλτήν Ιωαννίνων ότι και έν Έλλάδι άκμήν έχει την δύναμιν νά καταργή σωματεία, άπ' έναντίας ως παρά πολλών πληροφορούμαι πολλούς παγωγούς μέχρι τούδε άνεξαρτήτως φυλής και θρησκείας εύηγήτησαν. Τι νά γείνη όμως όταν τοι-αυτα όντα ως τον Ασλάν-βησι είναι επί τής κεφαλής μας. Έκεί όμως όπου νά άνησυχώμεν καθ' έκάστην και νά κινδυνεύη ή ζωή και ή περιουσία μας, καλλίτερον νά διαλυθή ή ζωή Αδελφότης και κατ' αυτόν τον τρόπον ικανοποιείται και ή Μπέσις.

ΕΚ ΔΡΟΒΙΑΝΗΣ

Τό μόνον ζήτημα όπερ άπησχόλει την κοινήτητα ήμών κατά τον Σεπτέμβριον ήτο τό πών σχολείων τά όποια άπό ένός ήδη έτους χάρις εις την φιλοπατριαν των άπανταχού διαπαρμένων Δροβιανιτών κανονικούς λειτουργούν εν τώ άνεγερθέντι κτιρίω, ως διδάσκαλοι δε εις μέν τό σχολείον των άρρέων διαρίσθησαν οι τώσ τοιούτοι Σ. Τάτσης και Τσομπας, άντί δε του κ. Π. Βολίδου όστις άναχωρήσας ένταύθεν διωρίσθη εις την νήσον Καστελλόριζον προσελήσθη ή κ. Έμ. Καλυβάς, ως διδάσκαλίσσα δε άπεστάλη ένταύθα πρό μηνός ή εν τώ Αρκακίω άριστέυσασα δεσποινίς Σοφία Σ. Παπαζ ή Γιαννουστάιν τής επαρχίας μας, κόρη του έν Αθηνάς έξενόδχου κ. Παπα, ήτις δεν άμφιβάλλωμεν ότι θά καταβάλη πσαν φροντίδα προς μόρφωσιν των κορασίων.

Καθ' όλην την επαρχίαν έπικρατεί πλήρης τάξις και ήσυχία

ΕΞ ΕΛΜΠΑΣΑΝΙΟΥ

ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Απασα αϊ έξασκηθείσαι πείσεις εκ μέλων των τοπικών άρχών κατά τών Σπαθιωτών κατέληξαν εις πλήρη άποτυχίαν, διότι οι Σπαθιωται παρημποδίσαν έπανελθόμενους την έναντίον των είς Έλμπασανίου άποσταλίσαν στρατιωτικήν δύναμιν. εις την τελευταίαν μάχιστα συνεκεντρώθησαν άπαντες σύν γυναικί και τέκνοις εις την κορυφήν δεσποτικής θέσεως, άρ' ή; ψώσαν και πελωρίων διαστάσεων σταυρόν άντί σημαίας, μέ την άπόρρσιν νά άποθάνωσιν υπό των σταυρόν έκείνων μάλλον ή νά ένδύσωσιν εις τας αξιώσεις των έπιστοπίων άρχών, ατινες δεν ήθελον νά έπιτυχώσι τίποτε όλιγώτερον ή νά τούς έξαναγκάσωσιν εις την παραδοχήν του Ισλαμισμού διότι εκ παλαιάς συνήθειας, τίς είδε διά ποίον λόγο, έφερον όθωμανικά όνόματα.

Είς τας έναντίον αυτών καταπίσεις των άρχών είχε παρσφερθή και κρατούς υπό των άρχών της και ή παπική εκκλησία, όπως τους προσέβη εις τά όύγματα της. Αλλά πλην ταύτης και ή Ρώσος στρατηγός Ιγνατιέρ περιεργόμενος την Αλβανίαν όλίγον πρό του Ρωσοτουρκικού πολέμου έπρότεινε ταύτην ένα τεθή υπό την προστασίαν τής Ρωσικής Έκκλησίας και Κυβερνήσεως και ή εις αυτούς άνήκουσα Μονή έντός τής όποιος υπάρχει τό λείψανον του άγίου Ιωάννου του Βλαδιμήρου, άλλ' οι πιστοί εις τό γένος των Σπαθιωται έφροβήσαν νά δελθώσι την προστασίαν του Ιγνατιέρ νομίσαντες ότι εάν ή άγιος έτίθετο υπό την Ρωσικήν προστασίαν ήθελον ύποστή έλάτωσην τής άγιοσύνης του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΙΜΑΡΑΣ

Εύτυχώς κατ' αυτές παρατηρείται άρμονία εις την επ' αγαθώ σύμπραξιν των προκρίτων τής επαρχίας εν γένει και εις τούτο όφείλεται ή άπόρρσις εις την προέβησαν προς ύπερασπισιν των παραγκωνιζόμενων δικαίων της και ή σχετικώς έπιβλούσα ήσυχία. Τά σχολεία λειτουργούσι καλώς άνευ άντιπολιτεύσεως, και εν γέ-

νει ή συνένωσις των κατοίκων εάν διατηρηθή έγγυατά μεγάλα διά τό μέλλον αγαθά.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ό Βασιλεύς Γεώργιος άνεχώρησεν εκ Κοπεγχάγης μεταβαίνων εις Παρίσιον.

— Προχθές την 11 π. μ. ώραν συνήλθεν υπό την προεδρείαν τής Α. Υ. του άντιβασιλέως Διαδόχου τό συμβούλιον των Όλυμπιακών άγώνων εις συνεδρίαν παραταθείσαν μέχρι τής 1 μ. μ. ώρας. Η Α. Υ. άνεκείνωσεν άμέσως την νέαν συμπληρωτικήν έν 250,000 δραχ. δωρεάν του κ. Αδέρω δια τας υπό τής έπιτροπής ύποδειχθείσας άναγκάας προσθέτους άπανάς του Σταδίου, τό δε συμβούλιον άπεφάσισεν ένα διά τηλεγραφικήν τού προς τον δωρητήν έκπράση θερμάς εύχαριστίας.

— Είς τον λιμένα τής Γενεύης ελληνικών άτμόπλοιον «Αίκατερινή Κούπα» μέ φορτίον γεννημάτων συγκροσθή μετ' άτμοπλοίου τής έταιρίας Φάδριο έβυλίσθη.— Ηγγέλθη εις τό ύπουργείον ότι συεπεία σφοδράς τρικυμίας έβυλίσθησαν εις τον λιμένα Κροδάμυλη τρία ιστιοφόρα σωθέντων των πληρωμάτων.— Κατά την τρέχουσαν εβδομάδα εν τώ χρηματιστηρίω έφ' όλων γενικώς των αξιών άρκεται έγένετο τό άγοραπωλήσαιο. Η τιμή αυτών εξέπεσαν άκούοντες. Ίδιως δε ούσώδεστέρα έπήλθεν έκπτώσεις επί των μετοχών Έθνικής, Σιδηροδρόμου Πελοποννήσου και Έργοληψιών. Τούναντίον δε επί των Αχχειροφόρων Όμολογιών τής Έθνικής έπήλθεν άρκετή ύψωση ένεκα άρκετής ζήτησεως. Επ' τής τιμής του χρυσού και συναλλάγματος έπήλθε ζήτησις, ή δε τιμή αυτών παρέμεινεν σταθερά.— Έν τώ Μετσοβίω Πολυτεχνείω διαρίσθησαν ύποδεικνύοντα διά τό σχολικόν έτος 1895-1896 τής μέν σχολής των μηχανουργών ή καθηγητής κ. Π. Κυριακός, τής δε των πολιτικών μηχανικών δ κ. Το. Κολινατίης. Αππλήαξη δε τής υπηρεσίας ή κ. Σπ. Προσαλήτης ένεκα άσθενείας και έξερασθή αυτώ ή βασιλική εύάρεσκε. — Έπεκρόσθη ή δημοτική έκλογή Αθηνών άκυρωθείσης μόνον τής έκλογής του Σ. Μερκούρη επί τώ λόγω ότι τυγχάνων δημοτικός υπάλληλος δεν παρητήθη τής θέσεώς του.— Ό ύπουργός των Ναυτικών κ. Δεδίδης έπισκέφθη τον κυβερνήτην του έν Πειραιεί όρμουστος ρωσικού πολεμικού.— Η υπό του ύπουργείου διορισθείσα έπιτροπή προς έπιθεώρησιν των έκτελεσθεισών εν τώ άνακρόφω του Διαδόχου έργασίων άνεκάλυψε σφοδράς καταχρήσεις και άσύγγωστον άκαταστάσιν εν τή έκτέλεσει των έργων.— Δι' έγγράφου αυτού τό ύπουργείον τής Παιδείας προς τον Πρύτανιν του Πανεπιστημίου συνίστα όπως κληθή ή Σύγκλητος και άπό κοινού νά διασκερδώσι περί των έπενδύσεων μεταρρυθμίσεων εν τώ Πανεπιστημίω.

— Ό κ. Έπαμ. Φίλων διευθυντής του προέκτου γραφείου τής εν Κωνπόλει βασιλικής περιεχούς μετεβή εις γενικός πρόξενος εις Μασσαλίαν άντί του Α. Μελτοπούλου μεταβέντος εις Τεργεστήν άντί του κ. Βιτούρη άπολυθέντος. Γενικός πρόξενος εν Κωνπόλει διαρίσθη ή κ. Εύγ. Εγγυιάς. Απελύθη τής υπηρεσίας ή έν Σίρραις και άλλοτε έν Αργυροκάστρω πρόξενος κ. Αλσίνος Πόγγης. Δέν δυνατόν ήν νά συγχαρώμεν την κυβερνήσιν διά την άπόλυσιν του κ. Πόγγη όστινος ή εν τή υπηρεσία διαμονή παρέβληπε τά έθνικά συμφέροντα. Ό έν Ηρακλείω ύποπρόξενος κ. Σπ. Δάτσικας μετατέθη εις Βεράτιον, έν Ηρακλείω δε διαρίσθη ή κ. Γεώργ. Σκέρρος. Ό κ. Μ. Νικαλός πρόξενος δ' τάξεως εις Αδριανούπολιν.

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν έπρόκειτο νά συνέλθωσιν έν Ιωαννίνους εις συνεδρίαν οι πληρεξούσιοι δημογέροντες Ιωαννίνων και των έπαρχιών Ζαγόριου, Κουρηνών κτλ. όπως συσχεθώσι περί συγχώνεσεως των δύο δημογεροντιών εις μίαν, συνεπεία έγκυαλίου του Οικουμενικού Πατριάρχου. Επειδή ή συγχώνεσις αυτή είναι έπιζήμιος και διά την πόλιν των

Ιωαννίνων και διά τας επαρχίας τας υπαχόμενας εις Ιωάννινα, έπιφυλασσόμεθα έν έπομένω φύλλω, άφού πληροφορηώμεν και την στάσιν ήν έτήρησαν αϊ δημογεροντίαι, νά γράψωμεν έκτενώς, θέλμεν δε δημοσιεύσει και τον κανονισμόν τής επαρχιακής δημογεροντίας.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ άπεσταλμένος έπισκέφθη άχρι τούδε τας επαρχίας Ιωαννίνων και Αρτινοπούλεως προς συλλογήν έράνων διά την σχολήν Χάλκης και διά Πατριαρχικήν έπιχορήγησιν. Θά έπισκεφθή και τας επαρχίας Παραμυθίας, Πρεβίξης, Κονίτσης κτλ. Μεγάλη ένασείταί προς τον σκοπόν τούτον πείσις ένώ είναι γνωστή ή κακοδαίμονία και δυστυχία των χριστιανών κατοίκων τής Ηπείρου και των άρχιερέων.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

— Τήν κομύπολιν Ζενόηλα του Ζαγορίου στολίζει τό κομψόν Παρθεναγωγείον, και Κωδωνοστάσιον τό μέν πρώτον του κυρίου Γ. Σλάβου, όστις έδώρησε την πατρικήν του εϊκάν, και ποσόν τι χρηματικόν εξαπέστειλε προς άνέγερσιν τό κωδωνοστάσιον στολίζει ή παρμύγιστος κώδων και τό ωρόλογιον περισσώτερον άνηγέρθη δαπάναις του κ. Ν. Σακελαρίδη, άμφοτέρων διαμενόντων έν Ρουμανία. Η κομύπολις αυτή διατρεί δύο σχολεία άρρέων, Έλληνικόν, και Αρμενικόν, διδάσκαλοι διά τό προσεχές έτος διαρίσθησαν δύο νέοι άριστα μεμορφωμένοι, ως έλληνοδιδάσκαλος δ κ. Μ. Πετείλης τελεσίφρονος τής Ριζαρείου σχολής και ως Δημοτικός δ κ. Φίλιππος Κοκιδής. Είς τό μέτρον τούτο προέβησαν οι υπό άκραφούς πατριωτικού ζήλου έμφορουμενοι έπιστήμονες και λοιποί.

— Κατόπιν παραστάσεως τής έν Κωνπόλει Έλληνικής προεδρίας ήρθη ή άπαγόρευσις τής εις Πρεβίξαν εισαγωγής των οίνων Λευκάδος, ούτω δε άκαλύτως δύνανται νά εισέρχωνται ελληνικοί οίνοι εις Ηπειρον. Τό γεγονός εύφρόνως ήκούσθη έν Λευκάδι.

— Από ένός ένας οι Αδελφοί Ι. Μέκιου έγκατέλειψαν τά Ιωάννινα και άπεκατεστάθησαν οικογενειακάς έν Αθήνας συγκεντρωθέντες εις τό τραπέζιων κατάρκτης όπερ άπό έτών τιμών ίδρύσας διήνυθεν μόνος ή κ. Σπυριδών Μέκιος όστις άφού επί τινά χρόνον διακρίθη έν Ιωαννίνους λίαν εύδοκίμως έξασκήσας τό δικηγορικόν επήγγελμα έπεδόθη εις τραπεζ. έργασίας. Λυπούμεθα διότι ό έν Ιωαννίνους έμπορικός κόσμος και ή Ηπείρος εν γένει άπώλεσεν έν των κυριωτέρων πιστωτικών ιδρυμάτων όπερ άπό έτών πολλών έργάζετο έν Ιωαννίνους. Χαρόμεθα όμως εξ άλλου ότι ή δράσις αυτούς κατ'αποσπασμόν μεταξυ των πρώτων έν Αθήνας τραπεζιτικών γραφείων, δν τιμή και τον Ηπειρωτικόν κόσμον τον άπανταχού διασπαρμένον και ως μέλυστα έπέμειλες έργάζεμενον, όπως άναβείη έαυτον και την φίλην πατρίδα τιμήση.

— Ό εκ Κορυτσάς εύπαίδευτος φοιτητής τής ιατρικής κ. Έπιμεινώνδης Α. Χασιαδάκης έξετασθείς ένώπιον των κλητήρων τής οικίας σχολής τάς γενικά μαθήματα απέσπασε τά συγχαρητήρια των τε καθηγητών και των φίλων αυτού. Και ήμεις συγχαίρομεν αυτόν επί τή έπιτυχία ταύτη και εύχόμεθα όπως και εις τας διδακτορικάς έξετάσεις τον χαιρέτησμεν μετά τής αυτής έπιτυχίας.

— Ένώπιον των κλητήρων τής φιλολογίας έν τώ Πανεπιστημίω έξετασθείς εκ Κονίτσης κ. Άριστοτέλης Πατέρας άνηγορεύθη μέ άριστα εις όλα τά μαθήματα σχολάριος πρός χάράν όλων των φίλων και γυμνασίων αυτών των καθηγητών όστινες θερμάς τον συνηγάσαν. Στήγγοντες και ήμεις την χείρα αυτού εύχόμεθα ταχέως έν τώ έπιστημονικώ αυτού επαγγέλματι προαγωγήν.

— Ό άφού τούδε γραμματικός του γενικού προξένου Αδελφώνας κ. Α. Μηλιώτη Ηπειρώτης διαρίσθη πρόξενος έν Ρεθύμνι.

— Πρό ήμερών άρρίκετο εις Καρδίτσαν εκ Ασπινίτσας τώ Ζαγοριώ ή σεδοστή μήτηρ του έν Καρδίτσας διαμενοντος κ. Κωνστ. Ν. Καρανιόλου Ιεροφύλου και μετά είκοσιάρμερον διαμονήν άνεχώρησεν έπανερχομένη εις Ασπινίτσαν. Ωσάντως εκ Ασπινίτσας όπου επί τινά χρόνον διέτριβεν έπανήλθε μετά των τριών υιών αυτού εις Καρδίτσαν όπου έμπορεύεται ή αξιοτίμος συμπατριώτης κ. Απστόλος Γισμίδης.

— Μετά χαράς αναγγέλλομεν ότι την παρελθούσαν Κυριακήν έτελέσθησαν οι άρραβώνες τής δεσποινίδος Φούλας Σπ. Αρσεντινίου, του πρώην επί τής δικαιοσύνης ύπουργού μετά του έν Πειραιεί έμπορού κ Γεωργ. Βαβανάκου.

— Ανεμνήθη ή Σταυρός του Σωτήρος και εις τον

ἐν Ἀθήναις Ἡπειρώτην καλλιτέχνην κ. Ἀρ. Ῥωμαΐδην, ἀνυψώσαντα ὄντως τὴν καλλιτεχνίαν καὶ φωτογραφίαν. Διὸ καὶ συγχαιρομεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ταύτῃ τιμῇ.

— Εἰς τὴν πλατείαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς οἱ ἀδελφοὶ Παππᾶ κατήρτισαν ἄριστον ἐστιατόριον (πρῶτον Στέμμα), ὅπου καθ' ἑκάστην συρρέει πολλὴ καὶ ἐκλεκτὴ πελατεία μεταξὺ τῆς ὁποίας Ἡπειρώται ὄχι ὀλίγοι. Συνιστῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἐστιατόριον τοῦτο.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀνω Σουδενῶν μεταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον οἱ κ. κ. Χρόνης Σακελλαρίου καὶ Κογιάννης.

— Ἀφίκετο ἐκ Λαμίας ὁ φοιτητὴς τῆς νομικῆς κ. Γεωργ. Σιάμος.

— Ἡ ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ἐκρεμῆς διαφορά περὶ διαλύσεως τῆς μνηστείας Γ. Σταυρίδου κ. Ἀλ. Τσουρίδου ἐλύθη. Τὸ δικαστήριον ἐκήρυξε τὴν μνηστείαν διαλυμένην ἐξ ὑπατιότητος ἀμφοτέρων καὶ κατεδίκασεν ἀμφοτέρους ἐξ ἴσου εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

— Ὁ ἐκ Τσουμέρκων ἀριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου κ. Ἰω. Χριστοδούλου ἀνεχώρησεν εἰς Δράκιαν τοῦ Βόλου ὅπου διωρίσθη σχολάρχης.

— Ἀφίκετο ἐκ Τρικκάλων ὅπου διαμένει ὁ φοιτητὴς τῆς νομικῆς Ἰησοῦς Σαμουηλίδης, Ἰωαννίνης.

— Ἀφίκετο ἐκ Καστανίανης τῆς Κονίστης ὁ ἐπισκευαστὴς καὶ κατασκευαστὴς ρούφων κ. Χρήστος Ἀναγνώστου Παπαχρήστου καὶ ἔστω τοῦτο εἰς γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

— Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 10ην Σεπτεμβρίου ἐτελεύτησεν ὁ Εὐστάθιος Κ. Κουτούλας, ἐκ Ζαγορίου, ἀνὴρ φιλόπατρις καὶ οἰκογενειάρχης φιλόστοργος. Τὴν κηδείαν ἠκολούθησαν πολλοὶ πατριῶται καὶ ἄλλοι τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός. Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τὴν σύζυγον, τέκνα, ἀδελφούς καὶ λοιποὺς αὐτοῦ συγγενεῖς.

— Δύο ἐκ Τσαρπακλῶν κυνιῶντες ἐφόνευσαν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς εἰς Βοηδομάτι δύο βόας (βόδια) ἀνήκοντα εἰς τινὰ ἐξ Ἀλγζώτ-Τσεφλίκου τὰ ὁποία ἔνεκα τοῦ σκότους ἐνόμισαν ὅτι ἦσαν χοῖροι. Ὁ φονεύσας κ. Α. Ἀλέξης ἀμέσως εἰδοποίησεν εἰς Ἀλγζώτ-Τσεφλίκου καὶ ἀφοῦ εὐρέθη ὁ κ. τῶν βοῶν ἐπλήρωσε λίρας δέκα, δηλ. τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ὅπως ἐπαινέσωμεν τὴν πρᾶξιν αὐτῆν τοῦ κ. Ἀλέξη διότι ἄλλος εἰς τὴν θέσιν τοῦ εὐρίσκόμενος ἡδυνάτο νὰ μὴ εἰπῇ τίποτε καὶ οὕτω ὁ πτωχὸς κύριος τῶν βοῶν νὰ στερηθῇ τῆς μόνης ἰσως περιουσίας τοῦ. Πάντες δὲ ἐπῆνεσαν τὴν πρᾶξιν τοῦ ταύτην.

— Ἐν Τρικκάλῳ τῇ 15ῃ τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων φιλάτων υἱῶν του, τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του, μετὰ ὀλιγοήμερον θανατηφόρον ἀσθένειαν, κατὰ τῆς ὁποίας ἀπαντες οἱ ἱατροὶ τῆς πόλεως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντεπεξέλθωσιν, ἀπεβίωσεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δημήτριος Μπάρδας, πενηνταετής σχεδὸν τὴν ἡλικίαν, καταλιπὼν λύπην ἀπαρηγόρητον τοῖς ἀνωτέρω φιλάτοις υἱοῖς, ἐπὶ δὲ τῇ ἀγαπητῇ του συζύγῳ καὶ τῷ φιλάτῳ υἱῷ κ. Ἀποστόλῳ τελειοφοίτῳ τῆς νομικῆς, ὅστις ἔσχε τὴν αὐτοχίαν μετὰ τῆς μητρὸς του νὰ μὴ διατελῇ παρὼν, ὅτε ἐπῆλθε τὸ μοιραῖον τέλος τοῦ πατρός του. Ἡ κηδεία τοῦ μακαρίτου ἐγένετο λίαν ἐπιδηλητικὴ ἅπειρον πλῆθος ἠκολούθησε τὴν κηδείαν, προηγούμενου τοῦ Σ. Ἀρχιερέως καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἧτις ἔδριθεν ἀνθρώπων πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας μετὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα, ὁ ἐκ Σαμαρίνης κ. Ἐπαμεινώνδας Μίλωνος Σκελλαρίου, διὰ συντόμου καταλλήλου προσκαλιὰς ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς τοῦ μακαρίτου Δ. Μπάρδα, τοῦ ἀποκτήσαντος τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν ὅλου σχεδὸν τοῦ νομοῦ Τρικκάλων διὰ τῶν φυσικῶν πλεονεκτημάτων ὑφ' ὧν ἐκοσμεῖτο ὁ μακαρίτης. Ἐν τέλει συλλυπούμεθα ἐγκραδῶς τῇ σεβαστῇ συζύγῳ κυρίᾳ Μπάρδα, καὶ τοῖς φιλάτοις υἱοῖς ἐπὶ τῇ αἰφνιδίῳ ταύτῃ συμφορᾷ!

ΠΕΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Διὰ Βασιλικὸν διατάγματος δημοσιευθέντος ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Ἑσπ. τῆς Κυβερνήσεως τῆς 7 ἐνεστῶτος μηνὸς ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν γηραιὸν καὶ λόγιον ἐν Ἰωαννίνοις ἱατρὸν κ. Γεώργιον Τσιγαρᾶν. Δικαιοτάτῃ ἡ ἐθνικὴ αὕτη τιμὴ εἰς τὸν καὶ ἐν Ἀθήναις λίαν γνωστὸν ἀσκληπιάδην τοῦτον, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τριακονταετίαν ὅλην παρέχει, ὡς προϊστάμενος ἱατρὸς τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος, τοῦ φαρμακείου τοῦ ἀειμνήστου Κ. Γούναρη, δωρεὰν τὴν ἱατρικὴν αὐτοῦ βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς πάσης φυλῆς καὶ θρησκείας. Οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἀξίαν καὶ διαφόρους μελέτας ἐπὶ ἀνεκδότων ἀρχαίων ἐλλήνων ἱατρῶν καὶ διὰ τὰς καλὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατρίδα.

Συγχρόνως ἀπενεμήθη τὸ αὐτὸ παράσημον καὶ εἰς τὸν ὁμογενῆ κ. Δημήτριον Λαζαρίδην, διερμηνέα τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Ῥωσικοῦ αυτοκρατορικοῦ προξενείου, διὰ τὰς ἐν Ἀρτῇ ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ὅτε ἦτο ἐκεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ ὁρίου ἐπιτροπή, καὶ δι' ἄλλας ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς πασχόντας χριστιανούς τῆς Ἡπείρου. Συγχαιρομεν ἀμφοτέρους ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ τιμῇ καὶ εὐχόμεθα αὐτοῖς καὶ ἀνώτερα.

ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἀξιότιμε κ. διευθυντὰ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» Καταχωρίσατε, παρακαλῶ εἰς τὸ ἔγκριτον φύλλον σας τὰ ἑξῆς:

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀνθίμος Ζ' καθ' ἑκάστην τρανότατα παρέχει δείγματα τῆς γενναιοδωρίας, φιλανθρωπίας καὶ πολυευσπλαχνίας Αὐτοῦ. Παραλείποντες δὲ ταῦτα νὰ ἀναγράψωμεν καθ' ἑκάστον καθ' ὅσον γνωστά τοῖς πᾶσι τυγχάνουσι, περιορίζομεθα μόνον εἰς τοῦτο: Εὐθὺς ὡς ἤκουσεν ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ ἐκ Νίβανης τῆς Ἡπείρου ἀειμνήστου καθηγητοῦ Πέτρου Κόνδη, τοῦ εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς μετοικησαντος, ἔχει ἀνάγκην προστασίας καὶ ὑλικῆς ὑποστηρίξεως, προσῆλθεν εἰς αὐτὴν ὡς ἐξ ὑφους ἀρωγὸς ἀποδείξας διὰ τοῦτου ὅτι ἐξ ἴσου μεριμνᾷ ὑπὲρ παντὸς τοῦ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον Αὐτοῦ ἐπίβλεψιν πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο καθῆκον παντὸς χριστιανοῦ θεωρῶ νὰ εὐχῇται ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῆς ὅσον ἐνεστὶν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον διατηρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπατον ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, ἐπ' ἀγαθῷ παντὸς τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 86ρίου 1895.

Διογένης Χαρίτων
τελειόφοιτος τῆς φιλολογίας.

Οἱ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐν Βουκουρεστίῳ εἰς τοὺς κκ. Ἀδελφούς Χαΐτα, ἐν Σεργίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Χαρισσιᾶδην, ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν ἐν Καρναμπάτ κ. Ἀθ. Πέτσιον, οἱ ἐν Αἴγυπτῳ εἰς τὸν δικηγόρον κ. Δ. Μάρκον, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. Ν. Θρόνον, οἱ ἐν Λαρίσῃ εἰς τὸν κ. Θεοχ. Ζοῦγκον, οἱ ἐν Τρικκάλῳ εἰς τὸν κ. Στέφ. Χαρισσιᾶδην, οἱ ἐν Καρδίτῃ εἰς τὸν κ. Κ. Καρανικίδην, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Μεχ. Χαρίτων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ἐν τῷ τυπογραφίῳ ἐν ᾧ ἐκδίδεται τὸ φύλλον ἡμῶν ἐργαζόμενος ἄχρι τοῦδε στοιχειοθέτης τυπογράφος Ἰω. Παπ. Οἰκονόμου, δὲν ἐργάζεται πλέον εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦτο καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετὰ τὴν ἐφημερίδα «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἡπείρου». Πᾶσα δὲ πρὸς αὐτὸν συνεννόησης διὰ συμφέροντα καὶ συνδρομὰς τοῦ φύλλου θεωρεῖται ἄκυρος. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς εἰς τὰ διάφορα φύλλα διατριβὰς αὐτοῦ δὲν θεωροῦμεν ὡς συνάδον καὶ πρὸς τὴν σοβαρότητα τοῦ φύλλου καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς νὰ ἀπντήσωμεν καθόσον οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρίνωσι περὶ αὐτοῦ.

Ἡ διευθύνσις τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐχαριστεῖ θερμῶς πάντας τοὺς ἐν Ἀθήναις, ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ Ἡπειρώτας οἵτινες προφορικῶς καὶ δι' ἐπιστολῶν ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωσι ὑποστηρίζοντες τὸ φύλλον τοῦτο ὅπερ ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν πραγμάτων.

Ἐστω εἰς γνώσιν τῶν ἀπανταχοῦ συνδρομητῶν ὅτι ἡ πρὸ ἐβδομάδος ἐκδοθεῖσα «Ἐφημερίς τῆς Ἡπείρου» οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετὰ τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου» ἧτις διατρέχει τὸ 4ον ἔτος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου ἀπαραίτητον θεωρῶ νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν συγγραφεὴν μου κ. Γεωρ. Μαλίτσιον καὶ ἐξάδελφόν μου κ. Γεώρ. Βελογιάννην διὰ τὴν εἰς ἄκρον φιλοπατρίαν των, ἧς ἔτυχον, ἐπὶ δεκαήμερον διατριβῆς παρ' αὐτοῖς, διερχόμενος ἐκ τῆς φίλης πατρίδος δι' Ἡράκλειον τῆς Κρήτης.

Θεοχάρης Βελογιάννης
(Ἐκ Γραμμένου Ἰωαννίνων)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ φοῦρνος τοῦ κ. Σμυρ. Λάμπρου παρὰ τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν ἐν τῇ γωνίᾳ τῶν ὁδῶν Μαυροκορδάτου καὶ Προαστίου.

Ἡπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον. Μετ'

ὀλίγας ἡμέρας ἄρχεται ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Ἡμερολογίου τοῦτου τὸ ὁποῖον, ὡς ἐλπίζομεν, θὰ ὑπερτερῇ πάντα τὰ ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντα διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς ὕλης καὶ τῶν εἰκόνων, τὰς ὁποίας θὰ περιέχῃ. Θὰ περιέχωνται Ἡπειρωτικὰ τραγούδια, παραδόσεις, ἔθιμα, διηγήματα, γεωγραφικὰ καὶ ἱστορικὰ περιγραφαί, ἔγγραφα διάφορα ἀρχαίας ἐποχῆς κλπ. Παρακαλοῦνται δὲ πάντες οἱ βουλομένοι νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν σχετικὰ μέχρι 15 Ὀκτωβρίου, ἵνα περιληφθῶσι καὶ εἰς τὴν σχετικὴν ἀγγελίαν. Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο θὰ ὑπάρχῃ καὶ πλουσία συλλογὴ δημοδῶν ἀσμάτων ὧν τινα ἐτονίσθησαν.

Τὸ Ἡπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον εἶνε τὸ πρωτοτυπώτερον ὄλων.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τῆς ἐφημερίδος ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου.»

Ἐνταῦθα ἡ δημοτικὴ ἐκλογὴ εὐτυχῶς ἐτελείωσεν ἄνευ αἱματηροῦ συμβάντος, χάρις εἰς τὴν ἀκεραιότητα καὶ δραστηριότητα τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντος παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ἀνθυπολοχαγῷ κ. Παντελῇ Τσιγγόρη, ἄλλως συνέβαινον πολλὰ συγκρούσεις, καθόσον ὁ τέως δήμαρχος Χρήστος Παπαζαχαρίου ἐξ Ἀγλαδίστας τοῦ Δοιδωρικίου καὶ κομματάρχης τοῦ ὑποψηφίου Δ. Τελιῶ, πολλάκις προσεπάθησε νὰ διαταράξῃ τὴν τάξιν, ἀπ' ἐναντίας δὲ ἡ μερὶς τοῦ κ. Γ. Εὐαγγέλου, ἐξ εὐαγῶν χριστιανῶν τε καὶ ὁθωμανῶν, ἀπέτρεπε τοὺς ζῶητοῦρους νὰ μὴ δώσωσιν ἀφορμὴν ῥήξεως, ἐνῷ ἀπεναντίας ἐξώθεν τῆς οἰκίας τοῦ ὑποψηφίου κ. Εὐαγγέλου, ἐκίνει θόρυβον ἡμερὶς τοῦ ἐτέρου ὑποψηφίου κυρίου Τελιῶ: Ὁ ἐν λόγῳ κ. Γ. Εὐαγγέλου ὑποψήφιος καὶ οἱ κομματάρχαι αὐτοῦ προέτρεπον τοὺς ὁπαδούς των διὰ τῶν φράσεων ἀήσυχια παιδιὰ καὶ μὴ καταδέχεσθε ν' ἀπαντήσητε εἰς τὰς ἀτάκτους προκλήσεις τῶν ἀντιθέτων, διότι ἐπέμενον οἱ περὶ τὸν Τελιῶν νὰ εἰσβάλωσι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Εὐαγγέλου καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἠριθμοῦντο πολλὰ θύματα. Συνέτελεσε τὰ μέγιστα ὁ ὡς εἴρηται ἀξιωματικὸς ἐπεμβὰς εἰς τὸ μέσον τῶν δύο κομμάτων μετὰ δώδεκα στρατιωτῶν καὶ οὕτω δὲν ἐπέτυχε τὸν σκοπὸν τοῦ ὁ φίλος τῆς ἀταξίας Παπαζαχαρίου, ὅστις καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, εὐρίσκειτο παρὰ νόμον ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' εἰς μάτην ἀπέβησαν αἱ διαμαρτυρήσεις καὶ ἐνστάσεις κατ' αὐτοῦ: Ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζομεν πρὸς τὸν ὡς εἴρηται ἀξιωματικὸν τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὴν εὐγενῆ συμπεριφορὰν τοῦ πρὸς ἅπαντας ἀδιακρίτως τοὺς κατοίκους. Ἀπ' ἐναντίας μετὰ λύπης μας λέγομεν ὅτι ὁ ἐνταῦθα σταθμάρχης Περικλῆς Κυρίτης ἐφατρίαζε φοβερὰ ὑπὲρ τοῦ Παπαζαχαρίου, ἐρευνῶν μόνον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ὑποψηφίου κ. Εὐαγγέλου μὴ τυχὼν ἔχουσιν ὅπλα καὶ ράβδους, τοὺς δὲ ἀντιθέτους κατέλειπεν ἀνενοχλήτους, ὡς παράδειγμα δὲ φέρομεν τὸ ἑξῆς, ἐν ᾧ φιλήσυχος τις κάτοικος ἐξ ἡχοῦ τῆς ἐστηρίχτο ἐπὶ τῆς βακτηρίας του, αἶφνης διὰ τῶν ὁργάνων τοῦ ὁ σταθμάρχης ἤρπασεν ἐκ τῶν χειρῶν του ταύτην τὴν ὁποίαν ἔσπασεν, ἐξύβρισε καὶ ἐπεμψεν εἰς τὴν σκοτεινὴν φυλακὴν ἐπὶ δύο ὥρας, ἀπεφυλαχίσθη δὲ τότε μόνον, ὅτε παρενέβησαν πολλοί, ἐκλιπαροῦντες τὸν μέγαν τοῦτον στρατηλάτην: Τὸ τοιοῦτο ὡς εἶκος ἐπροξένησεν χειρίστην ἐντύπωσιν καὶ πρὸ πάντων, διότι συνέπιπτεν ἡμέρα ἐβδομαδιαίας ἀγορᾶς ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα ὑπῆρχε πληθὺς ἀνθρώπων. Τελευταῖοντες, λέγομεν, ὅτι τὸ ἀποτελεσματῆς ἐκλογῆς ἔληξεν ὑπὲρ τοῦ κ. Εὐαγγέλου, λαβόντος ὑπὲρ τὰς 150 ψήφους ἐκ τοῦ Τελιῶ. Εἴμεθα ὅθεν βέβαιοι ὅτι ὁ τόπος οὐ μόνον θὰ ἡσυχάσῃ, ἀλλὰ καὶ θὰ εὐημερήσῃ. Ἀπαντες ἀληθῶς χριστιανοὶ τε καὶ ὁθωμανοὶ ἐορτάζουσιν τὴν νίκην, καθόσον ἐάν ἐκέρδιζε τὴν ἐκλογὴν ὁ ἀντίθετος, ἅπαντες οἱ ὁθωμανοὶ, θ' ἀπεδήμουν εἰς ἀλλοδαπὴν καὶ πάνυ δικαίως ὡς ἐκ τῆς δυσναστείας τοῦ Παπαζαχαρίου.

Μέγα Κεσερλή τῇ 18 76ρίου 1895.

Ἀμερόληπτος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Γ. Δαρὸν (Αἴγυπτου). Συνδρομὴ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Ἀποστείλατε παρακαλοῦμεν ἅπαντα ὅσα ἀναφέρετε. — Δ. Β. Oprisor. Θὰ σὰς ἀποστείλωμεν ζητούμενα φύλλα. — Γ. Δ. Δ. Γαργαλιάνους ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή σας. Οὐκ ἔην ἄλλως γενέσθαι. ἄλλως ἔπρεπε νὰ διακοπῇ ἡ ἐκδοσις τοῦ φύλλου.

Τὸν ἐξ Ἰωαννίνων κάλλιστον καὶ φιλόπονον νέον κ. Νικόλαον Μπιτζίον ὑπεσπάρτα ἐν τῇ ἱατρικῇ Σχολῇ τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις καὶ ἀριστεύσαντα συγχαιρομεν ἀπὸ καρδίας εὐχόμενοι ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν στάδιον.

I. X. B. K.

Τόποις Ἰωάννου Νικολαΐδου